

ΧΡΥΣΗΙΔΑ
ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

ΠΟΣΟ
ΚΟΣΤΙΖΕΙ
Η ΒΡΟΧΗ;

ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Πόσο κοστίζει η βροχή;**
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Χρυσήδα Δημουλίδου
ΕΙΚΟΝΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: LOREDANA BIRAU
ΕΚΤΥΠΩΣΗ: Α. & Φ. Δεληγιάννης Ο.Ε.
ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Κωνσταντίνα Παναγιώτου & ΣΙΑ Ο.Ε.

© Χρυσήδα Δημουλίδου, 2010
© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2010

Πρώτη έκδοση: Ιανουάριος 2010

ISBN 978-960-453-784-6

*Τυπώθηκε σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά
και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.*

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδείας του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.
Έδρα: Τατοίου 121
144 52 Μεταμόρφωση
Βιβλιοπωλείο: Μαυρομιχάλη 1
106 79 Αθήνα
Τηλ.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

PSICHOGIOS PUBLICATIONS S.A.
Head office: 121, Tatoiou Str.
144 52 Metamorfossi, Greece
Bookstore: 1, Mavromichali Str.
106 79 Athens, Greece
Tel.: 2102804800
Telefax: 2102819550
www.psichogios.gr
e-mail: info@psichogios.gr

**ΧΡΥΣΗΔΑ
ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ**

**ΠΟΣΟ
ΚΟΣΤΙΖΕΙ
Η ΒΡΟΧΗ;**

ΑΛΛΑ ΕΡΓΑ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ
ΑΠΟ ΤΙΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΛΙΒΑΝΗ

Ενηλίκων

- Τα τριαντάφυλλα δε μυρίζουν πάντοτε, 1997
Το βαλς των πορσελάνινων άστρων, 1998
Πόθοι στα φτερά των αγγέλων, 1999
Όταν το χιόνι χόρεψε με τη φωτιά, 1999
Άντρες; Ευχαριστώ, δε θα πάρω, 2000
Η γυναίκα της σοφίτας, 2001
Τον άντρα σου κεράτωνε και μάγια μην του κάνεις, 2002
Ο γιος της βροχής, 2003
Η σκοτεινή πλευρά του ήλιου, 2004
Τα δάκρυα του Θεού, 2005
Μην πυροβολείτε τη νύφη, 2006
Το φιλί του δράκου, 2007
Ένα κομμάτι ουρανού, 2007
Σουίτα στον Παράδεισο, 2008

Για παιδιά

- Ο Πρασινοπασχαλιάς, 2005
Η φαντασμένη τριανταφυλλιά, 2005
Το αστεράκι που έπεσε στη γη, 2007
Η μαργαριταρένια πολιτεία, 2007

Από τις Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ κυκλοφορεί:

- Το σταυροδρόμι των ψυχών, 2009
Μερσέντες Χιλ, Μάρτιος 2010

Αν ένα πουλί μπορούσε να πει με ακρίβεια
τι τραγουδάει,
γιατί τραγουδάει,
και τι είναι αυτό που το κάνει να τραγουδάει,
δεν θα τραγούδαγε.

ΠΟΛ ΒΑΛΕΡΙ,
Γάλλος διανοούμενος, συγγραφέας και ποιητής

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Πώς ξεκίνησαν όλα	13
Λίγα λόγια την ποίηση	17

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΩΤΗ

Πόσο κοστίζει η βροχή;	23
Μίλησα απόψε με τον Θεό	29
Έβρεξε ο έρωτας φωτιά	36
Στερημένη ψυχή	42
Ως την επόμενη φορά	49
Οι άγγελοί μου	57
Μάνα, θέλω να σου πω... ..	65
Ένα κλικ μέσα στο χρόνο	73
Να σ' αγγίξω δεν μπορώ	81
Ο καρβαλάρης της νυχτιάς	87
Φθινόπωρο μοναχικό	93
Το σύστημα της οργής	100
Εγώ σ' αγαπώ... ..	103

ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΕΥΤΕΡΗ

Θέλω να φύγω μακριά... ..	109
Ο πρίγκιπας και ο βοσκός	117
Στης αμαρτίας τα στενά	131
Οραματισμός	135
Φυλακίζοντας τη Σελήνη	139
Στο φίλο που ταξίδεψε	146
Γιε μου... ..	149
Πού χάθηκε η αγάπη σου;	159
Φοβάμαι... ..	165
Ο χωρισμός	169
Τρούμπα	173
Αλήτης και σκύλος	178

ΕΝΟΤΗΤΑ ΤΡΙΤΗ

Είμαι δεκάξι χρονών... (αφιερωμένο στον εκλιπόντα μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο)	183
Μες στο σκοτάδι ήσουν φως (αφιερωμένο στον Νίκο Σεργιανόπουλο)	185

ΣΤΟΧΑΣΜΟΙ

Δίχως εμένα	193
Φοβήθηκα	194
Έλα, καλό μου	195
Η παρτίδα	196
Η αναγέννηση	197
Η καθαρή πηγή	199
Η κόρη της κραυγής	200
Η προσευχή	201
Κατάθλιψη με λένε... ..	202
Κοίτα εκεί... ..	203
Μερίδιο	204
Μια στάλα... ..	205
Κάνε πιο πέρα	206
Ο αμαξάς	207
Λέω να πάω μια επίσκεψη	209
Ποια είσαι εσύ;	210
Σε ποιον καημό ανήκεις;	211
Η σκουριασμένη κλειδαριά	213
Το φεγγάρι	214
Η ελπίδα	216

Το χάραμα με ρώτησε	217
Χωρίς εσένα	219
Μοναξιά	220
Ποιο δρόμο να πάρω;	221
Ο καθρέφτης	222
Ένα κομμάτι ήλιου	223
Το αστεράκι	224
Το παζλ	225
Ο σπουργίτης	226
Το γέρικο δέντρο	227
Διαμάντι	228
Το βέλος	229
Ο σοφός	231
Η αφαίρεση	232
ΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ	233

Πώς ξεκίνησαν όλα

Το τελευταίο πράγμα που περίμενα πως θα κά-
νω ποτέ ήταν να γράψω ποίηση. Δε διάβαζα
ποτέ ποίηση, δεν είχα ιδέα από έμμετρο λόγο και
μου φαινόταν και κάποιες φορές δυσνόητος, δι-
καιολογώντας την έκφραση «Τι θέλει τάχατες να
πει ο ποιητής;» Όμως λάθεψα και, καθώς φαίνεται,
ένας δημιουργός δεν πρέπει να έχει πνευματικά
όρια, και γιατί όχι, να τολμά και να πειραματίζεται.
Αν αγαπήσεις την πένα, τότε θα σ' αγαπήσει κι αυ-
τή, και αυτό το ζευγάρι τίποτε και κανείς δεν μπο-
ρεί να το σταματήσει.

Ιούνιος του 2008 και όλη η Ελλάδα συγκλονίζε-
ται από την άγρια δολοφονία ενός πολύ αγαπημέ-
νου ηθοποιού, του Νίκου Σεργιανόπουλου. Δημιουρ-
γείται αμέσως στο Διαδίκτυο, στο facebook, μια

σελίδα αφιερωμένη στη μνήμη του και χιλιάδες Έλληνες γράφουν μηνύματα αγάπης και συμπαράστασης στην οικογένειά του. Θέλω να γράψω κι εγώ κάτι, σοκαρισμένη από το γεγονός. Και αντί για κάποιο κείμενο σε πεζό λόγο, έτσι αυθόρμητα, αρχίζω να γράφω σε μορφή ποιήματος αυτά που θέλω να πω. Το δημοσιεύω και το ποίημά μου προκαλεί αίσθηση. Κάποιοι μου ζητάνε την άδεια να δημοσιευτεί ευρύτερα, θεωρώντας το «πολύ δυνατό».

Παρασυρόμενη από αυτή την ενθάρρυνση, αλλά και κάποια ίσως εσωτερική μου ανάγκη, αρχίζω να γράφω διάφορα ποιήματα, το ένα μετά το άλλο. Εκεί αντιλαμβάνομαι ότι με την ποίηση μπορείς να πεις σε λίγες αράδες πολύ περισσότερα πράγματα από εκείνα που θα έλεγες σ' ένα ολόκληρο βιβλίο. Και αρχίζω να διαπιστώνω για πρώτη φορά τη δύναμη και το μεγαλείο της.

Αυτή η μορφή της λογοτεχνίας τελικά είναι μια πολύ παρεξηγημένη δημιουργική έκφραση η οποία τα τελευταία χρόνια δε χαίρει ιδιαίτερης εκτίμησης από τους Έλληνες, γι' αυτό και δεν πουλάει. Ωστόσο ένα καλό ποίημα μπορεί να διαβάζεται για χρόνια και οι στίχοι του να αποτυπωθούν στην ψυχή εκείνου που το αγάπησε για πάντα. Οι ερωτευμένοι μπορούν μέσα από ένα στίχο να πούνε όλα αυτά που η καρδιά τους νιώθει και χρειάζονται χρόνια να εξη-

γήσει. Η ποίηση είναι το άρωμα της λογοτεχνίας. Γι' αυτό και μπαίνει σε μικρό μπουκάλι. Αρκεί μια σταγόνα για να μοσχοβολήσει και να σε μεθύσει.

Δεν ξέρω τι μ' έπιασε εκείνη την εποχή, αλλά έγραφα συνεχώς ποίηση. Και μετά συνέχισα με κάποιους στοχασμούς. Στοχασμός είναι κάτι σαν αίνιγμα, ένας προβληματισμός που εμπεριέχει φιλοσοφική χροιά. Δεν μπορεί να στοχαστεί κάποιος που δεν έχει φιλοσοφήσει στη ζωή του, που δεν έχει προβληματιστεί και, κυρίως, αν δεν έχει κατανοήσει πράξεις και λάθη. Ο στοχασμός κρύβει σε κάθε του λέξη ένα ερώτημα, μια απορία, και συγχρόνως προσφέρει και τη λύση. Το θέμα είναι να βρεις πού βρίσκεται το πρόβλημα και πού η λύση, γιατί άλλα λέει και άλλα εννοεί.

Ξεκίνησα να γράφω κάποιους στοχασμούς και να τους αναρτώ στη σελίδα μου στο facebook, έτσι σαν ερώτημα, σαν φιλοσοφικό παιχνίδι, ζητώντας να μου δώσουν την ερμηνεία. Και προς μεγάλη μου έκπληξη, αυτή η πνευματική πρόταση έτυχε μεγάλου ενθουσιασμού. Κάποιοι τα κατάφερναν, κάποιοι τα μπέρδευαν, κάποιοι δεν έβγαζαν κανένα συμπέρασμα. Αλλά το σημαντικό ήταν ότι προσπαθούσαν. Και κυρίως ενδιαφέρονταν. Και το γεγονός ότι προσπαθούσαν για μένα σήμαινε πολλά.

Κι ενώ όλα αυτά τα είχα καταχωνιάσει σ' ένα φά-

κελο των εγγράφων μου, αποφάσισα έπειτα από παρότρυνση φίλων να τα εκδώσω βάζοντας ακόμη ένα στοίχημα με τον εαυτό μου· ότι μπορώ να εκφραστώ και μέσα από αυτό το είδος δημιουργίας, να αγγίξω ψυχές και να περάσω κάποια μηνύματα.

Ελπίζω να τα καταφέρω. Όλη μου την ποιητική συλλογή θέλω να την αφιερώσω σ' εκείνον που έγινε η αιτία να γράψω το πρώτο μου ποίημα· στον αδικοχαμένο Νίκο Σεργιανόπουλο.

ΧΡΥΣΗΙΔΑ ΔΗΜΟΥΛΙΔΟΥ

Λίγα λόγια για την ποίηση

Αλήθεια, τι είναι ποίηση τελικά;

Ψάχνοντας στο Ίντερνετ, βρήκα αυτά τα λόγια καταξιωμένων λογοτεχνών και σας τα μεταφέρω. Εμένα απλώς με έπεισαν ότι άξιζε ο χρόνος και ο κόπος να ασχοληθώ με την ποίηση...

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΗΣΗ;

*Τι νομίζεις λοιπόν, κατά βάθος η ποίηση
είναι μια ανθρώπινη καρδιά
φορτωμένη όλο τον κόσμο.*

ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ

*Αυτό είναι στο βάθος η ποίηση,
η τέχνη να οδηγήσαι και να φτάνεις προς αυτό
που σε υπερβαίνει να γίνεσαι άνεμος για
τον χαρταετό και χαρταετός για τον άνεμο,
ακόμα κι όταν ουρανός δεν υπάρχει.
Δεν παίζω με τα λόγια. Μιλώ για την κίνηση
που ανακαλύπτει κανείς να σημειώνεται
μέσα στη στιγμή όταν καταφέρνει να την ανοίξει
και να της δώσει διάρκεια.*

ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΕΛΥΤΗΣ

*Πολλοί στίχοι είναι σαν αργυρές κλωστές δεμένες
στα καμπανάκια των άστρων αν τους τραβήξεις,
μια ασημένια κωδωνοκρουσία δονεί τον ορίζοντα.
Πολλά ποιήματα μένουν αργά τη νύχτα στην ερημιά
βρέχουν κάθε τόσο τα τέσσερα δάχτυλα
των στίχων τους σ' ένα ρυάκι,
ύστερα χάνονται ονειροπαρμένα μες στο δάσος,
πνίγονται στο χρυσό πηγάδι της σελήνης –
ένα σωστό ποίημα όμως ποτέ δεν καθυστερεί
σε μια γωνιά του ρεμβασμού.
Είναι πάντα στην ώρα του, λέει παρών
στο πρώτο κάλεσμα της εποχής του.*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

*...κι η ποίηση: ένα παιχνίδι που τα χάνεις όλα,
για να κερδίσεις ίσως ένα άπιαστο αστέρι.*

ΤΑΣΟΣ ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

*Πολλοί στίχοι είναι σαν πόρτες
Πόρτες κλειστές σ' ερημωμένα σπίτια
και πόρτες ανοιχτές
σε ήμερες συγυρισμένες ψυχές.*

ΓΙΑΝΝΗΣ ΡΙΤΣΟΣ

*Ο ποιητής μένει πάντοτε χρεώστης
απέναντι στον κόσμο.
Πληρώνει πάντα τόκους και πρόστιμα
για τον πόνο των ανθρώπων.*

ΒΛΑΝΤΙΜΙΡ ΜΑΓΙΑΚΟΦΣΚΙ

*Δεν άργησα να αντιληφθώ
ότι και για τους ποιητές ισχύει αυτό εδώ,
ότι δηλαδή δεν δημιουργούν με τη σοφία,
αλλά με κάποιο φυσικό χάρισμα,
με κάποια έμπνευση ανάλογη μ' εκείνη*

των μάντεων και των χρησμωνδών.
Γιατί πράγματι αυτοί λένε πολλά και καλά,
αλλά δεν γνωρίζουν τίποτα γι' αυτά που λένε.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ

Αμ' οι ποιητάδες; Αρσενικές Πυθίες που
κουβεντιάζουνε με τους Θεούς σαν παλιοί
κουμπάροι...
Μεσάτοι, κουνιστοί και με κομμένα μάτια, κει που
περπατάνε σκορπίζοντας αρώματα και χάχανα
καμπανιστά, σταματάνε ξαφνικά, γουρλώνουνε
τα μάτια και κοιτάζουνε τ' άστρα μέρα μεσημέρι.
Κείνη τη στιγμή κατεβαίνουν άγγελοι των Θεών
και τους καλούνε στον Όλυμπο της Μωρίας!...
Εκεί μεθάνε κ' εδώ χρησμολογούνε. Με τα μάτια
των στίχων μάς λυτρώνουν από τα δεσμά
της ματαιότητας.
Αφτοί δίνουν αιωνιότητα σ' ό,τι αγγίζουμε
με την πνοή τους.
Χάρη σ' αφτούς ο κόσμος γίνεται καλύτερος
και βασιλεύουνε στη γης η ψυχή κι ο Θεός!

Κ. ΒΑΡΝΑΛΗΣ:

Η αληθινή απολογία του Σωκράτη

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΡΩΤΗ

ΠΟΣΟ ΚΟΣΤΙΖΕΙ Η ΒΡΟΧΗ;

Πόσο κοστίζει η βροχή
τη γη σαν την ποτίζει
ή τάχα από τη βρομιά
ξεπλένει κι εξαγνίζει;

Πόσο κοστίζει τ' άνθισμα
των λουλουδιών π' ανοίγουν
και τους αγρούς, μα και αυλές
με χρώματα στολίζουν;

Πόσο κοστίζει ο άνεμος
που τα αυτιά χαϊδεύει
και τραγουδάει με ορμή
τη φύση όταν σμιλεύει;

Πόσο κοστίζει η θάλασσα
που τόσο μας μαγεύει,
μα και σαν είναι άγρια
πάλι μας ταξιδεύει;

Πόσο κοστίζει ο ουρανός
με τ' άστρα κεντημένος
και σαν εκείνα λάμπουνε
δε νιώθεις φοβισμένος;

Πόσο κοστίζει η ζεστασιά
του ήλιου που χρυσαφένιος
όταν αγγίζει την ψυχή
δε νιώθεις κουρασμένος;

Τίποτε...

Τίποτε... δεν κοστίζουν όλα αυτά
που η φύση μάς δωρίζει.
Όλα τα 'χουμε τζάμπα,
απλόχερα, στα μάτια μας...
Μα εμείς δεν τα εκτιμάμε,
σ' όλα τιμή ζητάμε
ταμπέλα να 'χουν μ' αριθμούς
π' όλο να μεγαλώνουν
και τότε μόνο νιώθουμε
πως ναι, μας δικαιώνουν
πως ζούμε αφού η τσέπη μας,

το τίμημα πληρώνει...

Αχ, πόσο ανόητοι
γινόμαστε στ' αλήθεια
που τη ζωή αγγίζουμε
μέσα από παραμύθια
που σαν παιδιά μάς μάθαιναν,
εκεί πάνω στην άμμο,
κάστρα ψηλά να χτίζουμε
με τείχους και πυργίσκους
κι εκεί μέσα τα όνειρα
και φοβισμένους ίσκιους,
κρυβόμαστε από το φως
και από την αλήθεια...

Μα σαν το κύμα αγριευτεί
και τη στεριά γυρέψει
τα κάστρα που μας φύλαγαν
θα διαλυθούν, θα σκορπιστούν,
και άμμος θε να γίνουν...
και τότε οι φοβίες μας
θα 'ρθουν για να μας βρούνε,
σκιά μας θε να γίνουνε,

να μας ακολουθούνε.

Πόσο κοστίζει η ψυχή
π' αγάπη δεν της δώσαν;
Πόσο στοιχίζει η οργή
που τόσο τη ματώσαν;

Πόσο κοστίζει ο πόνος σου
όταν σε μαχαιρώσαν;
Πόσο στοιχίζει ο λυγμός
γι' αυτόν που τον σταυρώσαν;

Ναι, όλα αυτά έχουν τιμή,
τιμή που δε μετρίεται,
ταμπέλα που δε φθείρεται
στο χρόνο που της γνέφει,
αξιοπρέπεια έχει.

Πόσο κοστίζει το κακό
που την καρδιά παγώνει;
Πόσο στοιχίζει ο φονιάς
όταν σε εξοντώνει;

Πόσο κοστίζει τ' άδικο
γι' αυτούς που το μαζέψαν;
Πόσο στοιχίζει η λησμονιά
σε όσους τη γυρέψαν;

Ναι, όλα αυτά έχουν τιμή
τιμή που δε μετριέται
στα πόδια της δε σύρεται
στα γόνατα δεν πέφτει,
αξιοπρέπεια έχει.

Κοίτα τον ήλιο, τη βροχή,
τον άνεμο, τα δάση,
κοίτα ψηλά στον ουρανό
κοίτα παντού την Πλάση,
εκεί θα βρεις τη γιατρεία
του πόνου που σε πνίγει,
εκεί θα βρεις τη λησμονιά
τ' άδικου που σε θίγει.

Και όλα αυτά χωρίς τιμή
τίποτε δε στοιχίζουν
και ούτε σε σκοτώνουν.

Είναι όλα προσφορές
που τις ψυχές αγγίζουνε
τις αλυσίδες σπάζουνε
και σε απελευθερώνουν...

Πόσο κοστίζει η βροχή;

ΜΙΛΗΣΑ ΑΠΟΨΕ ΜΕ ΤΟΝ ΘΕΟ

Με τον Θεό κι απόψε μίλησα
του ζήτησα βοήθεια
κι εκείνος δε μ' αρνήθηκε
όπως πολλοί το κάναν
γιατί πιστέψαν στ' άδικο,
πιστέψαν στην κατάρα
που 'χει καθίσει πάνω τους
σαν σύννεφο που βρέχει...

Βρέχει κατάρες και οργή,
βρέχει θυμό και λάβα,
μίσος, κατάντια και βροχή,
βροχή που σε ματώνει,
τον πόνο μεγαλώνει.

Και ο Θεός με χάιδεψε
μ' Αγάπη και Σοφία.

«Μην τους μισείς όλους αυτούς
και μην τους εκδικείσαι
κι εσένα αν αρνήθηκαν,
εμένα με μισούνε,
όμως εγώ τους αγαπώ
και τους καλώ σιμά μου,
κάθε στιγμή, κάθε λεπτό,
μα εκείνοι δε με βλέπουν
δε με θωρούν στο διάβα τους
και ούτε με ακούνε...

»Είναι τυφλοί οι άμοιροι,
είναι κουφοί και μόνοι
κι όσο και να προσπαθώ
το χάδι μου να νιώσουν,
εκείνοι με αποφεύγουνε
και με κακολογούνε,
λόγια πικρά ξεχύνουνε
στο διάβα τους για μένα
μα εγώ τους αγαπώ».

«Μα εγώ, Θεέ μου, δεν μπορώ
Εσένανε να μοιάσω

που είσαι μεγαλόκαρδος
συγχώρεση που δίνεις...

»Εγώ πονάω και μισώ
θέλω να τους χτυπήσω
όπως εκείνοι ύπουλα
εμένανε χτυπάνε...

»Θέλω να δω το δάκρυ τους
ποτάμι να κυλάει
και να το δω στα μάτια τους
και έλεος στο στόμα
να αποζητούνε σαν τρελοί
συγχώρεση να πάρουν...

»Εγώ είμαι ένας άνθρωπος
που δεν καταλαβαίνει
πώς είναι τάχα εφικτό
και πώς να συγχωρήσω
όλους αυτούς που με μισούν,
σ' όλους αυτούς που με χτυπούν,
το μάγουλο να δώσω;

Και χαμογέλασε ο Θεός
με κοίταξε μ' αγάπη.

«Είναι απλό, πολύ απλό,
το μάγουλο να δώσεις.
Πάνω σ' αυτό ο πόνος τους
θ' αγγίζει την αγάπη
που τότε θα εμφανιστεί
και γιατρικό θα γίνει
κι εσύ θα νιώσεις δυνατός
θα νιώσεις μέσα στην ψυχή
Εμένα να σου γνέφει
και σαν μικρός θεός κι εσύ
παράδειγμα θα δώσεις».

Και κοίταξα κατάματα
μες στου Θεού τα μάτια
ψάχνοντας τη μετάφραση
των λόγων Του σε μένα,
να αισθανθώ τα λόγια Του,
σε με να γίνουν πράξεις,
πώς τάχα εγώ ένας άνθρωπος
Θεός μπορεί να γίνει;

«Είναι απλό, πολύ απλό,
αρκεί να με αγγίξεις».

Τις σκέψεις μου τις άκουσε
απάντηση είχα πάρει.

Και κοίταξα τριγύρω μου
και είδα τα λουλούδια,
είδα τα γαλανά νερά
της θάλασσας πιο κάτω
κι ο ουρανός από ψηλά
με ράντισε με χιόνι
που ύστερα έγινε βροχή
και άρχισε να λιώνει...

Και ζωντανέψαν τα φυτά
και μύρισαν τα κλώνια
κι ο ήλιος ο ολόχρυσος
βγήκε για το σεργιάνι
και ο άνεμος με χάιδεψε
μου φίλησε το στόμα
σαν εραστής όλο φωτιά
που έφυγε κι εχάθη...

Κι ένα πουλί εκάθισε
μέσα στην αγκαλιά μου
ένα τραγούδι ερωτικό
άρχισε να μου λέει
και η καρδιά μου χτύπησε
μ' αγάπη για το μίσος
που όλοι αυτοί μου έδωσαν
σαν μαχαιριά στο στήθος.

Μα τότε ναι, τα ένιωσα
τα λόγια του Θεού μου
γιατί Τον είχα εκεί μπροστά,
Εκείνον να μου δείχνει
κι έπεσα και προσκύνησα
όλο αυτό το θάμα
και ζήτησα συγχώρεση
και ζήτησα συγγνώμη
που τόσο καιρό δεν έβλεπα
τα λάθη τα δικά μου
και έκρινα λάθη αλλωνών
με μίσος και κακία.

Μα πώς να κρίνεις άλλονε
και πώς να επικρίνεις
όταν δικά σου κρίματα
δε βλέπεις, δεν τα νιώθεις;

«Θεέ μου, τώρα συγχώρα με
συγγνώμη σου ζητάω
πώς να εξιλεωθώ;»

Κι ο Θεός απάντησε:
«Μα εγώ σ' αγαπάω».

*«Με ρωτάς τι χρώμα
έχει ο έρωτας».
«Και λοιπόν;»
«Είναι χλωμός».
«Μα μου είπαν
πως έχει χρώμα κόκκινο».
«Σε γέλασανε. Απλώς
τον βάφουνε
μ' αυτό το χρώμα...»*

Συχνά αναρωτιόμουν πώς είναι να λες πολλά πράγματα
με λίγα λόγια. Να ξυπνάς συναισθήματα και να περνάς
μηνύματα που χαϊδεύουν την καρδιά.

Πάντα υπάρχει μια αιτία για να αρχίσει
ένας δημιουργός να πλάθει...

Εγώ απλώς σας παραδίδω το νεογέννητο παιδί μου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

ΤΑΤΟΪΟΥ 121, 144 52 ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΤΗΛ.: 210 28 04 800 • FAX: 210 28 19 550

www.psichogios.gr • e-mail: info@psychogios.gr

ISBN 978-960-453-784-6

9 789604 537846

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 08326